

Габріеле д'Аннунціо

# РЕСПУБЛІКА КРАСИ



Київ  
2018



# ПЕРЕДМОВА

Книга, яку Ви тримаєте зараз у руках, присвячена долі видатного італійського культурного та політичного діяча Габріеле д'Аннунціо (1863-1938).

Українському читачеві ця постать мало відома: за роки незалежності було видано лише один роман “Насолода”. Через нестачу перекладів у книзі представлено вірші мовою оригіналу та лише два переклади українською.

Головні теми творчості д'Аннунціо - еротика, смерть і краса.

Ставши у 53 роки льотчиком, д'Аннунціо встиг проявити себе в боях Першої світової війни і в подальшому стати ідеологічним орієнтиром та наставником самого Беніто Муссоліні.

Головна концепція видання - передача синтезу мислення людини, яка заснувавши диктаторську державу, впорядкувала її устрій служінню Красі, а створюючи художні твори проймала їх духом волі до життя, на що здатен лише справжній воїн та борець.







Л І С І

С О С Н О В О М У

Д О Щ У



## La pioggia nel pineto.

Taci. Su le soglie  
del bosco non odo  
parole che dici  
umane; ma odo  
parole più nuove  
che parlano gocciole e foglie  
lontane.

Ascolta. Piove  
dalle nuvole sparse.

Piove su le tamerici  
salmastre ed arse,  
piove su i pini  
raglianti ed irti,

## LA PIOGGIA NEL PINETO

Taci. Su le soglie  
del bosco non odo  
parole che dici  
umane; ma odo  
parole più nuove  
che parlano gocciole e foglie  
lontane.

Ascolta. Piove  
dalle nuvole sparse.

Piove su le tamerici  
salmastre ed arse, piove su i nostri volti  
piove sui pini silvani,  
scagliosi ed irti, piove su le nostre mani  
piove su i mirti ignude,  
divini, su i nostri vestimenti  
su le ginestre fulgenti leggeri,  
di fiori accolti, su i freschi pensieri  
su i ginepri folti che l'anima schiude  
di coccole aulenti, novella,  
su la favola bella  
che ieri  
t'illuse, che oggi m'illude,  
o Ermione.

enti                      E immensi  
noi siam nello spirito  
dita.                  silvestre,  
d'arborea vita viventi;  
e il tuo volto ebro  
è molle di pioggia  
come una foglia,  
e le tue chiome  
auliscono come  
le chiare ginestre,  
o creatura terrestre  
che hai nome  
Ermione.



Ascolta, Ascolta. L'accordo  
delle aeree cicale  
a poco a poco  
più sordo  
si fa sotto il pianto  
che cresce; Non s

che cresce; Non s'ode su tutta la  
ma un canto vi si mesce fronda  
più roco crosciare  
che di laggiù sale, l'argentea pioggia  
dall'umida ombra remota. che monda,  
Più sordo e più fioco il croscio che varia  
s'allenta, si spegne. secondo la fronda  
Sola una nota più folta, men folta.  
ancor trema, si spegne, Ascolta.  
risorge, trema, si spegne. La figlia dell'aria

è muta: ma la figlia  
del limo lontana,  
la rana,  
canta nell'ombra più  
fonda,  
chi sa dove, chi sa  
dove!  
E piove su le tue  
ciglia,  
Ermione.



Piove su le tue ciglia nere  
sì che par tu pianga  
ma di piacere; non bianca  
ma quasi fatta virente,  
par da scorza tu esca.  
E tutta la vita è in noi fresca  
aulente,  
il cuor nel petto è come pesca  
intatta,  
tra le palpebre gli occhi  
son come polle tra l'erbe,  
i denti negli alveoli  
son come mandorle acerbe.  
E andiam di fratta in fratta,  
or congiunti or disciolti  
(e il verde vigor rude  
ci allaccia i malleoli  
c'intrica i ginocchi)  
chi sa dove, chi sa dove!

E piove su i nostri volti	ignude,
silvani,	su i nostri vestimenti
piove su le nostre mani	leggeri,
	su i freschi pensieri
	che l'anima schiude
	novella,
	su la favola bella
	che ieri
m'illuse, che oggi t'il-	lude,
	o Ermione.




*Gabriele d'Annunzio*



A historical map of Central and Eastern Europe. It shows Germany, Poland, Austria, Hungary, and parts of the Russian Empire. Major cities like Berlin, Vienna, Budapest, and St. Petersburg are labeled. The Black Sea is visible in the southeast. The text 'PEREKLADI UKRAЇНСЬКОЮ' is overlaid in large, bold, black letters on the right side of the map.

**PEREKLADI  
UKRAЇНСЬКОЮ**

A historical map of the Eastern Mediterranean and Middle East. It shows the Balkans, Turkey, Greece, and parts of the Middle East. Major cities like Constantinople, Athens, and Jerusalem are labeled. The Black Sea and the Mediterranean Sea are visible. The text 'IN LINGUA ORIGINALE' is overlaid in large, bold, black letters on the left side of the map.

**IN LINGUA  
ORIGINALE**





O falce di luna calante  
che brilli su l'acque deserte,  
o falce d'argento, qual mèsse di sogni  
ondeggia al tuo mite chiarore qua giù!

Aneliti brevi di foglie,  
sospiri di fiori dal bosco  
esalano al mare: non canto non grido  
non suono pe 'l vasto silenzio va.

Oppresso d'amor, di piacere,  
il popol de' vivi s'addorme...  
O falce calante, qual mèsse di sogni  
ondeggia al tuo mite chiarore qua giù!

О місячний серпе на скрузі,  
Що світиш на води пустельні,  
Яке, срібносяйний, колишеться жниво  
Сновидь під лагідним промінням твоїм?

Короткі зітхання потоків  
І квітів, і листя спливають  
Від лісу до моря; ні поклик, ні пісня —  
Ніщо не порушить безмежних мовчань.

Коханням важкий і жагою,  
Рід людський дрімота поймає...  
Яке, срібносяйний, колишеться жниво  
Сновидь під лагідним промінням твоїм?





# O GIOVINEZZA!

O Giovinezza, ahì me, la tua corona  
su la mia fronte già quasi è sfiorita.  
Premere sento il peso della vita,  
che fu sì lieve, su la fronte prona.

Ma l'anima nel cor si fa più buona,  
come il frutto maturo. Umile e ardita,  
sa piegarsi e resistere; ferita,  
non geme; assai comprende, assai  
perdona.

Dileguan le tue brevi ultime aurore,  
o Giovinezza; tacciono le rive  
poi che il torrente vortice dispare.

Odo altro suono, vedo altro bagliore.  
Vedo in occhi fraterni ardere vive  
lacrime, odo fratelli petti ansare.

1892



Вінок твій на моїм чолі поблід,  
О юносте! Так легко вже не тане  
У серці біль, і стеляться тумани.  
Моє чоло буття схиляє гніт.

Але добрішає душа, як плід  
Доспілий. І нове їй, скромній, знане:  
Прощати; розуміти все; від рани  
Не плакати; мужніти серед бід.

Вона погасла, п'янь  
світанків білих,  
О юносте! На  
берегах спустілих  
Панує німота,  
прибій ущух.

Мій зір інакший,  
слух інакший: бачу  
Я в оці братньому  
сльозу гарячу,  
Удари братніх  
серць мій  
ЛОВИТЬ  
слух.



# БІОГРАФІЯ

N. 10

aprile 1920

Direzione e Amministrazione: Via Garibaldi, 2, Domini 2.

Un numero cost. 20 — Abbon. annuo L. 10 — Sostitutore L. 25

Conto corrente con la Posta

ME NE FREGO

Se non la conosce, differenzi.

(G. d'Annunzio - „La Gloria“).

# LA TESTA DI FERRO

LIBERA VOCE DEI LEGIONARI DI FIUME

**Al di sopra di ogni meschina partigianeria  
daremo lo „Stato libero di Fiume“ all' Italia**

**Il Comandante e il Capo Gabinetto**

nella sua Testa di Ferro, l'Angela di...  
virtù e impetore, dalle sue spen-  
te, secondo la linea dell'orizzonte: sim-  
bolo di virtù.

Alla Lega delle Nazioni noi...  
no la Lega di Fiume: il suo campo  
di ladroni e di trafficanti...  
con noi.

È venuta per tutti i loro di camp-  
dora.

Non la testa di ferro oggi il prebatti-  
mento, ma la spinta. Comprendete?  
D'un più cuore, d'un solo fante, d'un  
de patto,  
con noi.



# СТАНОВЛЕННЯ

Габріеле д'Аннунціо народився під прізвищем Рапаньєтта 12 березня 1863 року в провінційному місті Пескарі, що в Аbruцці. Ще у роки його юності відбулися ті події, що дали однозначне спрямування його літературній творчості та політичній діяльності.

Його пристрасть до прекрасного почала проявлятися ще в шкільні роки. Саме тоді в його поезії почали фігурувати людські тваринні інстинкти, через що хлопця мало не вигнали зі школи. Втім, його талант був очевидним.

Юнак зростав у важливу для Італії епоху - час пошуків та становлення єдиної італійської нації після довгих століть розмежованих італійських князівств. Нарешті Італія стала єдиною державою. Габріеле поділяв захоплення італійським націоналізмом та відновленням міфічної величі Римської імперії.

Пізніше у своїх романах, віршах та драмах д'Аннунціо відтворював дух романтизму, героїзму та патріотизму, та й в рівній мірі епікурейства та еротизму.





Світ, який оточував маленького Габріеле, сяяв для нього розмаїттям образів та вражень. Юнак часто спілкувався з міськими волоцюгами, божевільними та колишніми піратами, слухав їхні історії та накопичував їх для майбутніх творів.

Змалку він був вразливою дитиною - прихильність до риторичності та театральності увійшла в його плоть та кров. Всі образи, емоції та пристасті його героїв видаються читачеві гротескними та фантастичними. Проте якщо спробувати увійти у світ надзвичайно вразливої дитини, увесь той нелюдський трагізм стає зрозумілим.

В 10 років Габріеле вперше при вигляді власної крові пережив те почуття, який він невдовзі дуже пишався та яке намагався культивувати усе своє життя - "spasimo dell'orrore", щось на кшталт "солодкого трепету жаху".

Ранні любовні переживання, нестримне читання античних авторів і сучасних італійських поетів приносять поетичні плоди: уже в 16 років д'Аннунціо видає першу збірку віршів тиражем в 500 екземплярів.

Всі літературні критики пишуть про новий талант, поет сповнений планів. Менш, ніж через рік у нього готова велика поетична книга - "Нова пісня". Марнославному д'Аннунціо мало вже існуючої уваги публіки: юний авантюрист вдається до епатажного трюку. У день видання книги одна флорентійська газета отримує анонімну телеграму про трагічну загибель поета під час катання верхи. Книгу розкуповують миттєво.

Втім, скандальні витівки не заважають Габріеле вступити до Римського університету на відділення літератури та філології. Молодий поет швидко вливається в столичне літературне коло, де його одразу охрестили "дикуном з Аbruцц".







Д'Аннунціо активно пише та видається, значно розкутіше, ніж раніше: видання його відвертих автобіографічних книг не рідко закінчуються дуелями. Нарешті вільний від опіки батьків та вчителів, хлопець починає влаштовувати життя на свій лад.

Завдяки одній з таких дуелей Габріеле д'Аннунціо набув характерної ознаки свого образу. Отримавши поразку та ураження в голову, поет отримав ще й передозування модним на той час антиспетиком - перхлоратом заліза. Внаслідок медичної помилки д'Аннунціо в 23 роки став цілковито лисим.

Таким його запам'ятали назавжди сучасники та жінки. Одна з них, Айседора Дункан, пише: "Цей лисий, непримітний карлик у розмові з жінкою перевтілювався, перш за все в очах співрозмовниці. Він здавався їй майже Аполлоном, тому що умів легко та невимушено дати кожній жінці відчуття того, що вона - центр всесвіту."

На його харизму легко велися що жінки, що видавці, які видавали літератору величезні аванси на книги, які ніколи не були надрукованими. Це дозволяло йому ні в чому собі не відмовляти.



# ПРИСТРАСТЬ

Ще до початку XX ст. д'Аннунціо мав неабияку популярність. В Італії його іменували "Il Poeta", як раніше називали лише Данте. У Європі початку століття популярність драматурга йому допомогли здобути його знамениті пасії, для яких він писав п'єси - Е. Дузе та І. Рубінштейн. На свої прибутки та борги поет жив розкішно - оселився в маєтку, який гордо назвав "Vittoriale degli italiani". Там він захоплюється конями та мисливськими собаками, розбудовує розкіш свого прижиттєвого мавзолею, влаштовує численні оргії та створює архів з назвами своїх коханок, що охоплює понад 2000 імен. На жаль, режим Муссоліні законсервував поета в палаці його слави.

Д'Аннунціо встиг проявити себе в новому виді мистецтва - кінематографі, знявши шестигодинну псевдоісторичну епопею "Кабірія". У фільмі були римські салюти, промови з балконів та інші незамінні атрибути майбутнього режиму.

Іншим творчим волевиявленням д'Аннунціо була політика. Коли настав час підбивати підсумки життя, поет розпочав його заново: почалася Перша світова.

# ФІУМЕ

Д'Аннунціо почав війну на флоті, а згодом став асом авіації. Бої доповнили його образ ще й сліпим оком.

Підписання миру 1918 року не обіцяє нічого цікавого. Обділена союзниками Італія вирішує питання земель по своєму: запальні двадцятирічні солдати, що не навчені нічого, окрім воювати, потребують лідера. Вплив "влади окупів" був неосяжний, вони з легкістю захоплюють місто Фіуме і запрошують на урочисте владарювання авторитетного д'Аннунціо.

Ізольована від світу держава, що існувала лише півтора року, вимушена була на офіційно займатися піратством і роздавати народу кокаїн замість хлібу. "Соманданте" щодня влаштовував виступи з балкону, щоночі - карнавали; запровадив обов'язкову музичну освіту для дітей. Доля зробила його князем молодості наприкінці життя. Після підписання Рапальського договору він сказав: **"Може бути, що ми всі загинемо під руїнами Фіуме, але з під них підійметься наша душа ... Все загориться від наших іскор. Громадяни Фіуме, італійці, будь-яке повстання - це творчість!"**

“

”





Fiume - Torre Civica

## ЗМІСТ

4 .....	Передмова
5 .....	Дощ у сосновому лісі
13 .....	Переклади українською
19 .....	Біографія

Літературно-художнє видання

ГАБРІЕЛЕ Д'АННУНЦІО

## РЕСПУБЛІКА КРАСИ

Переклад з італійської: М. Орест  
Біографія та передмова: А. Устінова  
Комп'ютерна верстка: А. Устінова  
Художня редакція: А. Устінова

Формат 84x108/32. Тираж 5 прим.

